

Pensjonert sykepleier

For Sissel Kvambe handler livet om to ting, omsorg for andre og musikk. Da hun pensjonerte seg som sykepleier fortsatte hun å arbeide som reisende musiker og artist.

AKTIV MUSIKER

TEKST: JENNY MICKO
FOTO: PRIVAT

Mer enn 30 år har Sissel Kvambe jobbet 50 prosent som sykepleier og 50 prosent som musiker. Som sykepleier har hun jobbet utradisjonelt og brukt musikken mye. Hun har valgt arbeidssteder hvor det har vært mulig å ta frem gitaren.

Sissel skriver viser selv, men synger også andres.

– Det er viktig for meg å kombinere de ettertenksomme, vare visene som gir trøst, med de humoristiske. Selv i de tyngste stundene er det fint å lytte til gode tekster, fine melodier og ikke minst humre litt innimellom. Jeg har jobbet i kreftomsorgen og det har vært fint å synge trøstevise, men jeg opplever stadig hvor frigjørende en fyrig skillingsvise eller en munnrap vis kan virke.

GIR AV SEG SELV

For Sissel som har jobbet med musikk i så mange år, betyr det mye å fortsette.

– Hadde jeg pensjonert meg 100 prosent, ville jeg savnet å skrive viser og gi konserter, noe som betyr å møte andre mennesker og gi av meg selv. Så lenge stemmen holder og jeg kan spille, vil jeg fortsette å ta oppdrag.

Jeg har skrevet sanger hele livet. Om kjærlighet, hverdagsliv, men også fra stedene jeg har bodd. «Sommer i nord,» som har vært en gjenganger i radioen, stammer fra mine 20 år i

Tromsø. «Pannekaker på Bærums verk» er fra min tid i Bærum. Så er det Finnskogsvisene, for eksempel «Huldra på Finnskogen», som er inspirert av mystikken der. Også Askim, hvor jeg bor nå, har fått sin sang.

Et av programmene Sissel reiser med heter «Musikk og humor som helsemedisin». Hun spiller gitar, munnspill og ukulele i tillegg til å synge.

– Jeg krydrer med verbalhumor og det mangler ikke på gode historier. På seinvaktene da jeg jobbet med nyopererte pasienter på sykehuset i Tromsø, hendte det jeg jodlet litt på sengekanten eller dro en vits. Latter virker befriende og smertestillende. En dame utbrøt: «Vi flire så stingan sprætt!» Da jeg gikk var det ikke sjelden at jeg satte i gang en prosess, humoristisk dialog og latteren fortsatte lenge etter at jeg var gått. Det ga meg stor glede. Musikken har også vært nyttig i arbeid med slagrammede. Ikke sjelden kan jeg oppleve at en som har mistet språket, ivrig synger med. Det er rørende.

TURNERER I SKANDINAVIA

Det er ikke bare Norge som har glede av Sissels musikk.

– Jeg har turnert mye i Skandinavia for viseforeningen NordVisa og det er blitt fire turneer i Finland for Foreningen Norden. Jeg

synger på finsk om det kniper. Jeg har gitt ut ni plater, to for barn, og jeg har alltid mine cd-er med meg på konserter. Min første innspilling var i 1984, på vinyl.

Når Sissel holder konsert har hun med seg sin lille puddel som har sitt eget show.

– Den gjør de utroligste kunster. Jeg har også en rosa flamingo (ikke levende) som kan jodle, og når vi jodler toastemt får det virkelig frem smilet.

MUSIKKFAMILIE

Musikkglæden har Sissel med seg hjemmefra.

– Min far Ove Kvambe var syngende prest, min mor organist og pianolærer, og jeg har tre musiserende søsken. Vi sang mye hjemme. Jeg spilte piano hos mor, og mor spilte alltid et klassisk stykke før vi la oss. Senere ble det klassisk gitar. Min onkel er Yukon Gjelseth som var kjent for visebøkene han laget

SISSEL KVAMBE

- 71 år, skilt, tre barn, tre barnebarn, ett oldebarn
- Askim
- Reisende musiker og artist
- Pensjonert sykepleier

UNDERHOLDER.
Hunden er med når Sissel Kvambe holder konserter.

sammen med Egner, Prøysen og Siem, og for den lune stemmen som sang Egner-sanger. Musikaliteten har gått videre til mine barn. Døtrene og jeg har sunget mye på TV og konserter. De har deltatt på alle mine plater. Nå har de sine egne prosjekter.

Jeg er besøksvenn og besøker to damer på 93 og 94 år. Damene forteller fra gamle dager og jeg tar en trall. Jeg er også med på et opplegg hvor vi henter eldre til hyggetreff. I tillegg er jeg vokalist i Askim jazzband. Vi har dannet Smaalenene jazzklubb som har 150 medlemmer. De siste tre årene har jeg også vært spaltist i Smaalenenes avis. Når jeg virkelig skal finne roen drar jeg på hytten i Finnskogen.

ALDRI KJEDELIG

Sissel elsker livet som reisende entertainer.

– På konsertstedene treffer jeg hyggelige folk, alt fra arrangører til publikum. Bortsett fra en turné på Vestlandet er det mest enkeltoppdrag. Institusjoner, foreninger og lag, eller som overraskelse på runde dager, min favoritt. Det blir også noen jazzkonserter og festivaler fremover. Jeg kan skrive under på at frilans- og pensjonisttilværelsen ikke er kjedelig. Jeg håper at jeg kan fortsette som artist, synge og spille og glede mange i mange år fremover, smiler den energiske 71-åringen.